

El Castell de Sant Iscle de Vidreres

Foto: Esteve Aymerich Serra

Cap a l'any 1000 els actuals municipis de Lloret de Mar, Maçanet de la Selva i Vidreres eren un sol territori dintre del comtat de Girona. Aquest comtat estava unit definitivament amb el de Barcelona des del 878 sota el mandat del comte Guifré el Pilós.

El 14 d'octubre de 1001 Ramon Borrell, comte de Barcelona, Girona i Osona, i la seva muller Ermessenda de Carcassona van donar el terme de Lloret, separant-lo

del de Maçanet, al vescomte de Girona Seniofred. Aquest terme afrontava al nord amb el Vilar Daniel (l'actual zona de Vall Daniel de Vidreres), el Camp Cominal i el terme de Caldes-Caulès. La neta de Seniofred, Ermessenda, fou vescomtessa de Girona fins a la seva mort cap el 1044 i en casar-se amb Guerau I de Cabrera, senyor de Cabrera, aquest llinatge ocupà el càrrec de vescomte i el vescomtat es designà de Cabrera.

El 6 de maig de 1066 Arnau Ramon, abans de peregrinar a Roma, fa testament i entre altres coses deixa els béns que té a la parròquia de Vidreres a la seva mare.

El 8 de gener de 1079 el bisbe de Girona consagrà l'església de Sant Romà de Lloret (actualment és l'ermita de les Alegries), i es comenta que la parròquia de Lloret afronta al nord amb les parròquies de Sant Llorenç de Maçanet, Santa Maria de Vidreres i Sant Esteve de Caulès. Així, a partir d'aquesta data ja queden definits els termes de Lloret, Maçanet i Vidreres.

Però el primer esment del castell de Sant Iscle de Vidreres el tenim el 1194. La causa és que el vescomte Ponç III de Cabrera es casà amb Marquesa, filla del comte Ermengol VII d'Urgell. Ponç III també era vescomte d'Ager, territori que afrontava amb el comtat d'Urgell, i es produí un conflicte entre el vescomte i el seu cunyat Ermengol VIII en el qual es van veure implicats el rei d'Aragó, Alfons I, i altres nobles. El 28 d'agost de 1194 se signà un document en el qual Ponç III de Cabrera reconeix tenir els castells de Sant Iscle, Torcafelló, Hostalric, Avellana i Mediona.

El castell de Sant Iscle era un castell termenat i constituït una unitat jurisdiccional dintre del vescomtat de Cabrera que comprenia les parròquies de Santa Maria de Vidreres i Sant Esteve de Caulès, posteriorment es designà batllia de

Foto: Esteve Aymerich Serra